

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Alter eiusdem Synodicus contra diuersas sectas libellus. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Itaq; quid est cur abdicationem Timothei à me rursus requiratis, qui etiã hic iudicio sedis apostolicæ, Petro quoq; episcopo Alexandriae præsentè abdicatus est, vnã cù magistro suo, Apollinari, qui itẽ in die iudicij debitas pœnas & supplicia perfoluet. Quod si ille, qui veram spem in Christum vnã cum fidei confessione mutarit, velut spẽ quandam salutis retinens, alios quosdã, qui sunt leuiores, ad suã perducatur sententiã, sciant illi se propterea cum eo similiter perituros, q̃ animũ aliquando induxerint ecclesiæ canonice repugnare. Deus vos, filii honoratis, Seruet incolumes.

Alia item nonnulla episcopi in amplissima vrbe Roma coacti contra varias hæreses conscripserunt, quæ necesse putauit huic historiæ attexere.

Alter eiusdem Synodicus contra diuersas sectas libellus. CAPVT XI.

Confessio fidei Catholice, quam Damasus Papa misit ad Paulinum episcopum Thessalonice, vrbis Macedoniae.

Quoniã post conciliũ Nicænũ eiusmodi error emerfit, vt quidã profano ore dicere audeant, Spiritum sanctũ per filiũ factum esse, anathema denũtiamus omnibus, qui nõ liberè prædicant Spiritum Sanctum vnus et eiusdẽ tũ essentia, tũ potestatis cù patre, & filio. Pari ratione anathema indicimus Sabelliani erroris fautoribus, qui dicunt patrẽ & filiũ eundẽ esse. Anathemate itẽ dánamus Ariũ, & Eunomiũ, qui pari impietate, licet verbis discrepent, tũ filium, tũ spiritum sanctum creaturã esse asserunt. Sint porro Macedoniani multati anathemate, qui ex radice Ariana exorti, non impietatem, sed nomen solum commutarũt. Photino quoque sit pœna anathematis irrogata, qui hæresin Ebionis renouans, dominũ nostrũ Iesum Christum, ex Maria solũ editũ asseuerat. Illi præterea anathemati addicatur, qui duos filios esse affirmant, vnũ ante secula, & alterum post carnem ex Maria sumptam. Anathema etiam illis adiudicauimus, qui asserunt, quod in carne humana verbum dei loco animæ rationis participis habitauit. Nam idem ipsum dei verbum non animæ rationis & mentis compotis locum in corpore quod sibi sumpserat, obtinuit, sed nostram animam, hoc est ratione & mente præditam, expertem

THEODOR. HISTOR.

expertem tamen peccati, accepit, seruauitque. Denique sit illis inflictum anathema, qui dicunt verbum dei productio-
ne & contractione à patre secerni, ipsumque essentiae exper-
tè esse, aut morte interiturum sceleratè impieque prædicat.
Eos autem, qui ab ecclesiis, in quibus vixerunt, ad alias se-
transulerint, usque eo sint à nostra cõmunionem alieni, quo-
ad ipsas ad vrbes redierint, in quibus erant primum ad ali-
quem honoris ecclesiastici gradum elati. Quod si quis in
alterius locum, qui sedem mutauit, cooptatus sit, tantisper
à dignitate sacerdotali vacet ille, qui ciuitatem propriam
deseruerit, dum qui ei successerit, obdormierit in domino.
Si quis non dixerit, patrem semper esse, semper esse filiũ, &
semper spiritũ sanctũ, anathema esto. Si quis negauerit filiũ
genitũ à patre, hoc est, ex diuina eius essentia, anathema e-
sto. Si quis negauerit filium Dei perinde verum Deum, vt
pater verus deus est, & omnia posse, omnia scire, patrique
æqualem esse, anathema esto. Si quis dixerit filium Dei, cũ
in carne viueret, inque terris degeret ætatem, non in cœlis
etiam cum patre fuisse, anathema esto. Si quis dixerit filiũ
Dei, cum passus sit in cruce, & non in carne solum & animã
rationis participi, quam accepit in forma serui, vti sacris li-
teris proditum est, sed in sua etiam diuinitate dolorem su-
stinuisse, anathema esto. Si quis negauerit verbum dei pas-
sum in carne, crucifixum in carne, mortem gustasse in car-
ne, & primogenitum ex mortuis fuisse, quatenus vita est, &
deus author vitæ, anathema esto. Si quis negauerit eum in
carne, quam sumpsit, sedere ad dexteram patris, in qua etiã
vêturus est ad iudiciũ de viuis & mortuis exercẽdũ, anathe-
ma esto. Si quis negauerit spiritũ sanctũ verè & p̃prie ex pa-
tre esse, perinde atque filium ex diuina essentia, & deũ dei
verbum, anathema esto. Si quis dixerit Spiritum sanctum
non perinde omnia posse, omnia scire, & vbiq; terrarũ ad-
esse, vt patrem, & filium, anathema esto. Si quis dixerit spi-
ritum sanctum creaturam esse, aut per filium factum esse,
anathema esto. Si quis negauerit patrem omnia per filiũ
incarnatum, & spiritum sanctũ condidisse, hoc est visibilia,
& inuisibilia, anathema esto. Si quis negauerit vnã patris, &
filii, & spiritus sancti diuinitatem, authoritatem, potestatem
vnã, gloriam, dominatum vnum, vnum regnum, volunta-
tem,

tem, & veritatē, anathema esto. Si quis negauerit tres veras personas esse, patris, filii, & spiritus sancti, semper viuere, oīa continere visibilia & inuisibilia, oīa posse, omnia iudicare, omnibus vitam tribuere, omnia fabricare, omnia cōseruare, anathema esto. Si quis negauerit spiritum sanctū ab omni creatura perinde adorādum, vt patrem & filium, anathema esto. Si quis de patre & filio rectē sentiat, de spiritu sancto autem non item, hæreticus est: quandoquidem omnes hæretici, qui de filio Dei, & de spiritu sancto prauē sentiunt, in Iudæorū & Gentilium infidelitate versari deprehendūtur. Si quis deitatē diuiserit, dixeritq; patrē Deū, filium Deū & spiritum sanctū Deum separatim, affirmaueritq; etiā deos dici, & non Deum, propter vnam diuinitatem & potentiā, quam credimus, & agnoscimus, patris & filii, & spiritus sancti, cum sit vnus Deus in tribus personis, aut rursus ita exceperit filium & spiritum sanctum, vti patrē solum, Deum dici, aut non vnum credi Deum existimet, anathema esto. Nam nomen deorum & angelis, & omnibus sanctis à Deo donatum est. In patre & filio & spiritu sancto propter vnā æqualemq; diuinitatem non nomina deorum, sed nomen Dei nostri effertur & significatur: vt credamus, quod in patrem, & filium, & spiritum sanctum baptizati sumus, & non in nomina archangelorum, aut angelorum, sicut Hæretici, Iudæi, & Gentiles delirant. Hæc igitur Christianorum salus est, vt credentes in trinitatem, id est, in patrem, & filiū, & spiritum sanctum, & baptizati in eandē, credamus quoq; vnā in ea deitatem esse, vnā potentiam, vnā diuinitatem, & essentiam deniq; vnā.

De morte Gratiani & Maximi tyrannide.

CAPVT XII.

Ista quidem, dum vita adhuc Gratiano suppeteret, gesta sunt. Vbi autem is post res in bello præclare gestas, post ciuitates modestia & æquitate réperatas, ex insidiis interiit, nullo filio, hærede imperii relicto, sed fratre solum admodum adolescente, qui patris nomine appellabatur, Maximus quidam adolescentia Valentiniani (sic enim vocabatur) cōtemptra, dominatū Occidentis per vim arripuit.